

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **MVDr. J. Ž.**, G., *právne zastúpený JUDr. A. B., advokátom so sídlom M.*, proti žalovanému: **Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu**, Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti Fondu národného majetku SR, Drieňová 27, Bratislava, *právne zastúpeného JUDr. M. M., advokátom so sídlom P.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V-39692/97 zo dňa 12.3.2007, na odvolanie Fondu národného majetku SR proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/214/2007-131 zo dňa 23. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/214/2007-131 zo dňa 23. septembra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu rozhodnutím č. V-39692/97 zo dňa 12.03.2007 zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva podaný v prospech MVDr. J. Ž. k nehnuteľnosti vedenej Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu na liste vlastníctva číslo X., k. ú. R., a to bytu číslo B 4 na 2. poschodí bytového domu s. č. 651, vo vchode M. 60 postavenom na pozemku parc. č. X. vrátane spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 688/16464 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní predloženej zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej podľa zákona NR SR č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších právnych predpisov

(uzavretej medzi Fondom národného majetku SR a navrhovateľom) dospel k záveru, že táto je v rozpore so zákonom a teda neplatná, nakoľko v zmysle ustanovenia § 29 ods. 3 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení zákona č. 151/1995 Z. z. je možné uzavrieť zmluvu o prevode bytu vo vlastníctve FNM SR, obstaraného po 01.01.1995 z prostriedkov rozpočtu fondu, pričom nadobudnutý byt ako majetok fondu môže byť použitý len v rozsahu určenom v schválenom rozpočte FNM SR na náklady spojené s činnosťou fondu, a teda bez nároku nadobúdateľa na kúpu bytu. Nakoľko prevod takto nadobudnutého bytu na nadobúdateľa nebol schválený v rozpočte fondu, nie je FNM SR ako prevodca oprávnený nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou.

II.

Na základe žaloby na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného vydaného v konaní pod č. V-39692/97, Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S/214/2007-131 zo dňa 23. septembra 2010 uložil Správe katastra pre hl. mesto SR Bratislavu povinnosť doručiť rozhodnutie zo dňa 12.3.2007 č. V-39692/97 k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. A. B. so sídlom, M. v lehote do 30 dní od doručenia tohto rozhodnutia, v časti návrhu na zrušenie rozhodnutia Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu zo dňa 12.3.2007 č. V-39692/97 konanie zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 354,10 € náhrady trov konania na účet právneho zástupcu. Krajský súd dospel k záveru, že správny orgán nesprávne doručoval svoje rozhodnutie priamo žalobcovi, pretože nesprávne vyhodnotil predložené splnomocnenie pre advokáta JUDr. B.; splnomocnenie zo dňa 20.11.2006 nesprávne považoval len za splnomocnenie na zastupovanie pred Okresným súdom Bratislava II. Predmetné splnomocnenie však obsahuje dva odseky: prvý vo všeobecnosti splnomocňuje právneho zástupcu JUDr. A. B. na zastupovanie vo všetkých právnych veciach a druhý špecifikuje okrem iného ešte aj zastupovanie pred Okresným súdom Bratislava II vedenom pod sp. zn. 16C 138/2005.

Nakoľko súd z obsahu administratívneho spisu konštatoval nesprávne doručenie napadnutého rozhodnutia, podľa ust. § 250b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) uložil žalovanému správne orgánu v lehote 30 dní doručiť toto rozhodnutie.

V časti návrhu na zrušenie rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislava zo dňa 12.3.2007 č. V-39692/1997 konanie zastavil z dôvodu predčasne podanej žaloby s poukazom na ust. § 250b ods. 1 OSP s tým, že po riadnom doručení rozhodnutia má

žalobca možnosť podať žalobu o preskúmanie predmetného rozhodnutia na Krajský súd v Bratislave.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na celkový úspech žalobcu v tomto konaní mu priznal ich náhradu vo výške 354,10 €.

III.

Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podal včas odvolanie Fond národného majetku SR, ktoré odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ OSP), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP). Namieta záver súdu, že v administratívnom konaní bol žalobca zastúpený inou osobou. Prvostupňový súd ponechal bez povšimnutia list zo dňa 27. júla 2010, ktorým JUDr. A. B., CSc. ako žalobcom označený zástupca v katastrálnom konaní, jasne oznámil prvostupňovému súdu, že v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností svojho klienta MVDr. J. Ž. nezastupoval. Nie je preto jasné, na základe čoho krajský súd ustálil, že medzi advokátom a žalobcom došlo k uzavretiu dohody o plnomocenstve vo vzťahu ku konaniu o vklad vlastníckeho práva a jeho rozhodnutie je nezrozumiteľné, nepresvedčivé a preto nepreskúmateľné. Odvolateľ má za to, že žalovaný správne doručoval rozhodnutie vydané vo vkladovom konaní priamo žalobcovi a teda prvostupňový súd mal konanie o žalobe zastaviť a nie o nej rozhodnúť postupom podľa § 250b ods. 2 OSP. Plnomocenstvo právnomu zástupcovi žalobca udelil do konania podľa § 50 Správneho poriadku – Opatrenia proti nečinnosti, ktoré je odlišným od napadnutého katastrálneho konania a orgán, ktorému bolo plnomocenstvo doručené, nebol orgánom, ktorý rozhodoval o návrhu na vklad vlastníckeho práva. Krajský súd vytvoril svojim rozhodnutím právny stav, podľa ktorého by mali správne orgány po tom, ako sa náhodne dozvedia o tom, že advokát zastupuje istú osobu v inom správnom alebo súdnom konaní, zasielať svoje rozhodnutia aj advokátovi, ktorý účastníka v prejednávanej veci nezastupuje. Navyše plnomocenstvo, ktoré bolo predložené v dozorovom konaní, nepredstavovalo plnomocenstvo na celé konanie, tzv. procesné plnomocenstvo predstavuje iba pre konanie č. k. 16C138/05. Vzhľadom na uvedené preto na základe riadneho doručovania rozhodnutia

o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva č. V-39692/97 zo dňa 12.03.2007 toto nadobudlo dňa 02.05.2007 právoplatnosť a žaloba podaná až 27.08.2007 bola podaná po uplynutí 2 mesačnej lehoty podľa § 250b ods. 1 OSP. Ak by aj žaloba bola podaná včas, bola by neprípustná, pretože nebola splnená zákonná podmienka vyčerpania riadnych opravných prostriedkov (v správnom konaní nedošlo k podaniu odvolania). V žalobe tiež absentuje tvrdenie žalobcu, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím a postupom správneho orgánu, čo je podmienkou konania podľa § 247 ods. 1 OSP. Vytýka ďalej krajskému súdu, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so žiadnou námietkou, uplatnenou odvolateľom na pojednávaní, aj v písomnom vyjadrení, čím porušil jeho právo na súdnu ochranu a čo je v rozpore so súdnou praxou Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, ako aj ESLP. Krajský súd tiež napriek uplatneniu práva na náhradu trov konania (ústne do zápisnice) o tomto nároku odvolateľa nijakým spôsobom nerozhodol; rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nepovažuje za dostačujúce.

Navrhol preto, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie prvostupňového súdu buď zrušil a konanie zastavil, nakoľko žaloba bola podaná oneskorene alebo zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 221,15 € z titulu trov právneho zastúpenia.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný porušil práva žalobcu, keď napriek udelenej plnej moci doručoval svoje rozhodnutie v konaní o vklad do katastra nehnuteľností výlučne žalobcovi z dôvodu, že v spise sa nenachádzal originál plnej moci. Pokiaľ mal žalovaný pochybnosti o existencii riadneho zastúpenia, bolo jeho povinnosťou si právne zastúpenie preveriť dopytom žalobcovi, resp. jeho právneho zástupcu. Originál plnej moci sa zrejme nachádza v spise Katastrálneho úradu v Bratislave. Z udelených plných moci priamo vyplýva, že zastupovanie sa týka všetkých úkonov, ktoré s konaním súvisí na úspešné uplatňovanie a bránenie práv klienta. Zámer žalobcu udeliť plnú moc svojmu právemu zástupcovi pre všetky konania, ktoré súvisia s predmetnou nehnuteľnosťou vyjadril žalobca aj v honorárovej dohode zo dňa 20.11.2006, podľa ktorej sa poskytovanie právnej pomoci týkalo všetkých konaní vyvolaných alebo spojených s konaním príbratého účastníka voči žalobcovi o vypratanie nehnuteľnosti. Pochybenie žalovaného treba vidieť aj v skutočnosti, že z predloženej plnej moci, ktorou žalovaný disponoval, je zrejmé, že žalobca má trvalý pobyt na ulici G. vo V., ale rozhodnutie mu doručoval na adresu nehnuteľnosti, ktorej sa vklad týkal, kde sa však žalobca nezdržiaval, ani tu nemal evidovaný trvalý pobyt. Nesprávny postup žalovaného potvrdzuje aj jeho následné správanie, keď

na základe uznesenia krajského súdu doručil svoje rozhodnutie právnomu zástupcovi žalobcu, čím žalobca získal možnosť sa voči predmetnému rozhodnutiu riadne brániť. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.09.2010, sp. zn. 1S 214/2007 ako vecne a právne správne potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s obsahom odvolania. Vzhľadom na výrok uznesenia súdu zaslal rozhodnutie k rukám právneho zástupcu žalobcu, hoci zastáva ten istý názor, ako je vyjadrený v odvolaní.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou a bolo prípustné, dospel jednomyselne k názoru, že odvolanie je dôvodné. Preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým – rozhodujúc o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, uložil žalovanému povinnosť doručiť toto rozhodnutie právnomu zástupcovi žalobcu a vo veci samej konanie zastavil z dôvodu predčasne podanej žaloby.

Medzi účastníkmi bolo sporné, či žalobca ako účastník správneho konania (v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva) splnomocnil advokáta zastupovaním v tomto správnom konaní a teda či žalovaný správny orgán pochybil, keď svoje rozhodnutie doručoval priamo žalobcovi, resp. či mohlo dôjsť k jeho účinnému doručeniu.

Krajský súd dospel k záveru, že v administratívnom spise založené splnomocnenie zo dňa 20.11.2006, ktorým žalobca MVDr. J. Ž. splnomocnil advokáta JUDr. A. B., aby ho zastupoval vo všetkých právnych veciach, vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzatváral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa

nárokov, podával opravné prostriedky atď. správny orgán nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho nedoručoval zásielku v súlade s ust. § 24 ods. 1 Správneho poriadku.

Odvolaací súd sa stotožnil s námietkou odvolateľa, že tento záver krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov; krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal namietaným listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 27. júla 2010, v ktorom v reakcii na výzvu súdu výslovne uviedol, že „na Vašu výzvu v predmetnej právnej veci si Vám dovoľujem oznámiť, že v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností som môjho klienta MVDr. J. Ž. nezastupoval“ a rovnako neodôvodnil, prečo považoval splnomocnenie z 20.11.2006, ktoré je v administratívnom spise založené iba vo fotokópii, navyše s upravovaným podpisom klienta, a ktoré bolo predložené ako príloha Podnetu na opatrenie pred nečinnosťou správneho orgánu podľa § 50 Správneho poriadku zo dňa 12.2.2007, adresovanému Katastrálnemu úradu v Bratislave, aj za splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred Správou katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu o vklade vlastníckeho práva. Tým, že krajský súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, odňal odvolateľovi ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, čo zakladá dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia.

Podľa § 157 ods.2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôvodov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

Krajský súd sa preto bude musieť v novom konaní opätovne vysporiadať s otázkou, či bol žalobca v správnom konaní o vklad vlastníckeho práva zastúpený advokátom, a v závislosti od výsledku posúdiť, či bolo rozhodnutie správneho orgánu riadne doručené a teda či začala plynúť lehota na podanie opravného prostriedku. Pokiaľ by aj dospel k záveru, že žalobca nebol v tomto konaní zastúpený, treba posúdiť, či mohla nastať fikcia doručenia

v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku vzhľadom na tvrdenie žalobcu (zatiaľ nepreukázané), že sa v mieste doručovania nezdržoval. V tejto súvislosti bude musieť krajský súd ustáliť, či ide o konanie podľa 2. alebo 3. hlavy piatej časti OSP s prihliadnutím na ust. § 31 ods. 7 katastrálneho zákona, čo bude relevantné pre posúdenie včasnosti podaného opravného prostriedku (teda či platí lehota 30 dní alebo 2 mesiace od doručenia).

Odvolačí súd zároveň poznamenáva, že v danom prípade nie je namieste aplikácia ust. § 250b ods. OSP, pretože sa nejedná o tzv. opomenutého účastníka; v tomto prípade iba bolo sporné, či predmetné rozhodnutie správneho orgánu bolo účastníkovi správneho konania riadne doručené. Rovnako neobstojí zastavenie konania vo veci samej, pretože účastník konania môže podať opravný prostriedok aj skôr, než mu bolo napádané rozhodnutie riadne doručené; zákon obmedzuje iba koniec tejto lehoty. Preto, keď súd dospeje k záveru, že opravný prostriedok bol podaný v lehote, ktorá nepresahuje zákonnú lehotu, mal by vec meritórne prejednať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, z týchto dôvodov odvolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave musel podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodne krajský súd postupom podľa § 224 ods. 3 OSP v spojitosti s § 246c ods. 1 veta prvá OSP v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková